

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

mærksom herpå, hvis en ny verdenspolitisk situation kommer til at foreligge, som kan begrunde, at Danmark tager sin stilling i det vesteuropæiske samarbejde under overvejelse.

Vi har dog alle her i salen et fælles mål, som hver ud fra sit synspunkt arbejder for: vi vil sikre vor frie demokratiske livsform og vore livsmuligheder i tiden, der kommer.

Jeg må anbefale, at man stemmer imod ratifikationen. Jeg må anbefale at stemme for lovforslaget om folkeafstemning. Jeg tror, det ville være en betryggelse for den politik, der skal føres, at en folkeafstemning blev afholdt; men som forholdene ligger, må jeg desværre se i øjnene, at det ikke bliver resultatet. Alligevel vil jeg lægge vægt på, at det bliver tilkendegivet her i tinget, hvor mange der mener, det ville være rigtigt at lade afgørelsen komme ud til befolkningen, før den endelige beslutning træffes.

Aksel Larsen: Udvalgets ordfører, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), sagde, at han ikke ville genoptage den debat, vi havde forleden dag. Nu er det jo et stærkt udtryk, at vi forleden dag havde debat om denne sag. Den var højst ensidig, idet der ikke i denne såkaldte debat blev fremført virkelige argumenter for, at Danmark burde godkende Vesttysklands optagelse i NATO og dermed tysk genoprustning, medens der fra modstandernes side blev anført særdeles gode og holdbare argumenter, som åbenbart ikke var til at imødegå, for, at Danmark ikke burde godkende tysk genoprustning. Om en genoptagelse af debatten kan der altså for så vidt ikke være tale, fordi vi forleden dag kun havde en halv debat; men det er alligevel typisk, at ordførerne for de partier her i salen, hvis medlemmer nu har ordre til om ikke så forfærdelig mange minutter at rejse sig og stemme for Tysklands genoprustning og imod folkeafstemning, har så uendelig lidt at sige. De har så uendelig lidt at sige af den simple grund, at de anser det for overflødigt.

Afgørelsen er truffet, og de hygger sig — det må man da formode — ved tanken om, at de repræsenterer en kompakt majoritet her i salen. Hvis de hygger sig ved den tanke, må de jo gøre det; de skal imidlertid

ikke glemme, at de ikke har folkeflertallet med sig, men imod sig. Det demonstrerer de samme partier gennem deres stillingtagen til forslaget om at henvise sagens afgørelse til en folkeafstemning. Hvis disse partier var af den opfattelse, at folkeflertallet havde samme mening som de, ville de naturligvis forlængst have lagt sagen ud til folkeafstemning. De har ikke gjort det; de agter ikke at gøre det, og det kan da kun opfattes på den måde, at de regner med, at folkeflertallet har en anden mening end de. Under de omstændigheder er det, som jeg allerede har haft lejlighed til at sige, yderst forkasteligt, at de ikke lader folket få lov til at træffe afgørelsen.

Der er noget andet, der tyder i samme retning. Når vi i de senere år har haft debatter om vigtige udenrigspolitiske spørgsmål her i tinget, har man fundet det nødvendigt at transmittere dem i radioen, så at flest muligt fik lejlighed til at høre mest muligt af debatten. Det gjorde man ikke i torsdags, og det gør man ikke i dag. Jeg ved ikke, hvad begrundelsen er, men hvis man skal give en begrundelse, vil man antagelig sige, at man er bange for at stopfodre lytterne med udenrigspolitik, og at der ikke kan siges noget nyt om sagen, så det vil nærmest kede lytterne, hvis denne debat transmitteres. Jeg tror ikke, det ville kede lytterne, men det ville ganske vist ikke være så gavnligt for *deres* politiske sag, som taler for tysk genoprustning, om lytterne landet over fik lov til at høre helt eller delvis, hvad der blev sagt herinde nu, da der direkte skal tages stilling til selve spørgsmålet.

Når man ikke tillader radiotransmission, bliver befolkningen informeret eller ikke informeret om, hvad der bliver sagt fra folketingets talerstol om denne sag, i det omfang det passer de dertil indrettede dagblade at referere debatten. I så henseende er det typisk, at de partiers presse, der går ind for tysk genoprustning, refererer meget knapt og meget ufuldstændigt de argumenter, der er ført frem imod regeringens forslag til folketingsbeslutning. De sørger altså for, at så mange mennesker som muligt bliver så dårligt orienteret som muligt. Så ledsager de deres referater eller manglende referater med en kommentar, som ikke er uden interesse, og da det altså